

*Als een dag zijn einde nadert,
Zie ik naar wat ik volbracht,
Eer ik rustig en tevreden
't Hoofd ter rust' leg voor de nacht.
Wat het goed, of was het matig?
Was 't te geestig, of te statig?
Och, neem 't, zo ik 't deed, maar aan,
Want ik heb mijn best gedaan.*

*Als mijn levenseinde nadert,
Denk ik aan wat ik volbracht,
Eer ik, oud, moe en tevreden
Sluimer naar de eeuw'ge nacht.
Of het goed was, of slechts matig,
Of te geestig, of te statig . . .
't Komt er dan niet meer op aan.
Alleen — heb ik mijn best gedaan?*

J. VISSER—ROOSEDAAL